

Šopek Marijinih čednostij.

VII. Pokorščina.

o nepokorščini naših prvih starišev Adama in Eve je prišlo s prvim grehom na svet vse hudo. Za to nepokorščino je poleg Odrešenika zadostovala tudi Marija. Izbrana je bila za mater Odrešeniku; odločeno ji je bilo, da bo morala ž njim vred čutiti bolečine, katere bo sam trpel. Z nobeno besedo se ni branila tega. Dala je tedaj angelju za vse čase prepomenljiv odgovor: „Dekla sem Gospodova“, to je: služabnica sem Gospo-

dova, ki hočem vse storiti, kar on želi. Marija je po svoji pokorščini sodelovala pri odrešenju; njena pokorščina je tudi ljudem najlepši zgled te prepotrebne čednosti.

Marija je v zgodnjih letih cvetoče mladosti morala zatisniti trudne oči svojemu očetu in svoji materi. To je bila pač huda poskušnja za sveto devico, toda tolažila jo je zavest, da ju v svojem življenju nikoli ni razžalila z nepokorščino. O, da bi tako mogel reči vsak otrok! Da bi pač vsakdo rad poslušal svojega dobrega očeta in svojo skrbno mater! — Likurg, ki je dal za špartansko državo najboljše postave, kar nič v njih ne omenja nepokorščine otrok do starišev ali kake kazni za to, ker se mu je zdelo nemogoče, da bi se otroci predrznili z nepokorščino žaliti svoje stariše. Tako je sodil pagan. — Kako se morajo zavedati te dolžnosti krščanski otroci, ki vedó, da so stariši namestniki božji. Bog je — rekel bi — vzel jeden biser iz svoje krone in ga dal starišem, da imajo večjo veljavo pri otrocih. — Otroci morajo ljubiti svoje stariše in jim biti hvaležni tudi radi tega, ker so njih največji dobrotniki. Le poglej, ljubi otrok, potno čelo svojega očeta in žuljave roke! Ali te ne opominjajo k ljubezni? Prav radi tebe toliko delajo in trpé oče. In ali moreš biti nepokoren svoji materi, če se ozreš v njih ljubeče, skrbno oko?

Marija je preživela svoja mladostna leta v templju. Svojim prednikom je izkazovala jednako pokorščino in spoštovanje, kakor svojim starišem. S tem

ravnanjem je dala prelep zgled vsem, ki imajo v življenju predstojnike ali namestnike starišev, katerim morajo biti pokorni v vseh rečeh, kar ni zoper božje zapovedi. Koliko zvestih posnemovalcev in posnemovalk

ima Marija v tem! *Eofrazija* je bila bližnja sorodnica cesarja Teodozija. Svet ji je ponujal v obilnosti vse posvetne sreče in slave. In vendar je prostovoljno zapustila svet, prosila za vsprejem v samostan in je tukaj vsem svojim sestram dajala zgled najbolj odkritosrčne ponižnosti in pokorščine. Rada je drugim pometala, vodo nosila v kuhinjo in kruh pekla; nobeno delo ji ni bilo pretežavno. Nabrala si je tako polno dobrih del za nebesa, in sv. cerkev jo tudi časti kot svetnico.

Najbolj zvesti posnemovalci in častilci Marijini pa bodete, ljubi otroci, če bodete zlasti pokorni sveti katoliški cerkvi, ki nadaljuje na zemlji delo Jezusa Kristusa in vodi ljudi k večnemu zveličanju. Ona je v resnici naša dobra mati. Sv. katoliška cerkev sprejme precej po rojstvu človeka in mu dá nadnaravno življenje milosti božje pri sv. krstu; v vseh važnih okoliščinah njegovega življenja ga spremlja, tolaži ga na smrtni postelji in še potem, ko je njegovo telo pokopano v grobu, moli za njegovo dušo. Zato je sveta *Terezija* na smrtni postelji večkrat ponavljala besede: „Hči sem sv. cerkve“, in ni nehala Boga zahvaljevati za to milost. To je bilo njej največje veselje in največja tolažba. Prav to je menil tudi blagi *Tomaž Mor*; Brezbožni kralj Henrik VIII. ga je silil, da bi odpadel od sv. katoliške cerkve. Častitljivi starček pa se ni dal premotiti ne po lepih besedah, ne po grožnjah. Za katoliško cerkev je žrtvoval svoje premoženje, svojo čast, svoje življenje in predno je umrl, je še rekel: „Jaz umrjem v sv. katoliški veri.“ Tako je pokazal svojo ljubezen do sv. katoliške cerkve slavni *Tomaž Mor*; ti, ljubi otrok, jo pokaži z zvestim izpolnjevanjem cerkvenih zapovedij.

A. Stroj.

